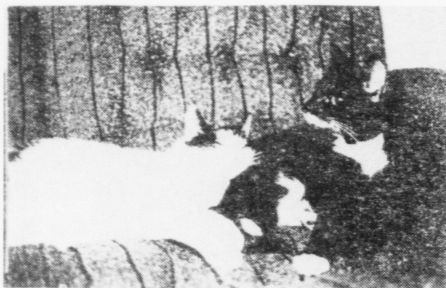

lesarabrøv

Við deyða Charli og Ellu

Grannar vóru tit, fittar um trýnið, bleytar á halda um, spakar og reinar. Tit komu út kennast tá ið tit vóru kettlingar, og hava síðan tá verið saman hvønn dag. Tit vuku og funnu út av, at tað var meira enn kettlingafjas í-millum tykkum. Til alla lukku vóru tit eitt par – ein ketta og ein frensur. Tit møttust so fit í túninum hvønn morgun. »mussaðust« og vóru so saman restina av degnum.

Ellu — tú byrjaði át fara til hús við Charli, tit ótu úr somu skál, sovnaðu í somu kurv, og alt var so hugnaligt. Charli — tú byrjaði so smátt at føra teg fram, og hevði mangan góða løtu inni hjá Ellu.

Vit tosaðu ofta um
tykkum í grannlagnum —
at tit vóru heilt sjáldsom
bæði, og eingin mundi
hava sæð nakað líkandi.
Titingu aftan á börn-
unum, og tit komu tá vit
róptu. Fór rían ein túr, so
vóru tit aftaná. Altíð vóru
tit saman, og sjálvandi
gav hetta úrslit. Ketling-
arnir komu, og vit fóru
mannsterk af húsum í
hólunum á Charli á
hyggja. Stólt vóru tit
bæði, og Ella lá so móð og
tók ímóti mussunum frá
Charli, men tádingu ikki
nógvir tímar, so vóru tit
aftur saman í túninum, og
alt var so romantískt.

Ella og Charli báðu í einum nýggjum býlingi í Sörvági við nógvum barnaríkum familjum. Børnini vóru góð við tey bæði og tey við børnini. Hetta skuldi av røttum verð eitt barnavinarligt grannalag, men so var ikki. Ein mánamorgun fóru Ella og Charli út, og tey komu angantið til hús aftur.

Vit leita og vit rópa,
men ongar kettur vit
finna. Dagarnir ganga, og
vit hugsa tað ringasta. —
So — ringir telefonin, og
eg fái at vita at Ella og
Charli lógu skotin í einari
á. Noyðist at siga, eg fekk
ein hvøkk. Hjartað dukaði

i bringuni á mær, ímeðan tankarnir mólu í hövðinum. Eg sá þey fyrri mær, spakar sum tær vóru, standa stillar og hyggja at sadistinum, sum uttan samvitsku læt skotið av byrsni. Kann nakar vera so óndur, so óreinn, so samvitskuleysur???? Jú, þey fólkini finnast. Þey eru sum ókrút, tæ týnast ikki.

Orsökinn til hesi djórarmór er, at ein maður úr bygdinni hefur eitt skapilsli af einum „dunnugarði“ tætt uppát hesum nýggja býlingi. Hesin maður heldur, at tað bert er hann og hansara dunnur, sum hava rætt til at vera uppi á Mýru, og hefur ti eina byrsu standandi í „dunnuhúsinum“, og skjýtur so alt livandi, sum nærkast hesum „dunnugarði“. Likkur, tjöldur o.á. verður hongt sum ræðsla og ávaring upp á pelar runt um „garðin“, og ha ganga okkara børn og spæla. Børn, sum hava eina ríka náttúru og eitt ríkt fugla- og djóralív rundan um seg hvønn dag, og sum dag og dagliga fáa at vita, at tey skulu vera góð við dýrin, ikki renna eftir lombum, ikki traðka í reiður og fara væl um umhvørvið. Hvussu kunnu hesi børn akka okkara sjálvskrivaðu lógir, og hvussu skulu tey greiða teimum frá hesum, tá ein vaksin maður kann gera nakað so ófyrigevilt ímóti einum tí kærasta tó eiga???

Sonur mín, 8 ára gamal, var sum vera man ógígila keddur. »Mamma, hvi gjörði hann það? Hvi fóru Charlí og Ella oman har? Hvörja heldur tú, um hann skeyt fyrst? Um hann skeyt Ellu fyrst, heldur tú ekki Charlí var ræðuliga keddur?« o.s.fr.

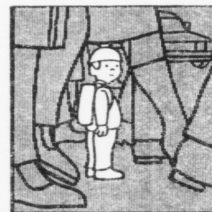
Jú, tað var grátur og tannagrisl uppi á Mýru, tá okkara fittu, spøku kettur vórðu dripnar av einum samvitskuleysum manni.

Og til byrsumannin í
»dunnugarðinum« uppi á

Mýru: Um tú tryrt, at það bert eru tinar dunnur, sum hava liðið keru her uppi, so mást tú trúgva umaffur. Og um tú metir, at teirra liv er so djúrabart, at alt annað má lúta, so ert tú sanniliga noyddur at trúgva umaffur. Havi annars altið trúð, tú vart ein Guðs maður — í kirkju hvønn sunnudag og fastur gestur á øllum mótum, men tú manst vera ógvuliga lítið verður — í øllum forum í mínum eygum. Og syrg so fyrí at hegna hasar dunnurnar so væl inni, at einki livandi sleppur inn, og har skal bæði tekast við hegni, og ngógar aðrar ábøtur gerast so

hatta ekki endurtekur seg.
Sýrg einsini fyrri at taka
báði byrðu og lóður vekk
úr okkara grannalagi.
Börnini spæla nærhendis,
og hatta rustaða lásið, ið
heldur hasari kröysuni
saman, fer upp av ongum.
Mær vitandi spreidda högl
seg fleiri metrar, so ansa
eftir at einki barn er nær
næstu ferð, tú skjýtur, —
— um tú í heila tíð ert so
forbannað frekur og
venmilgilar, at tú torir at
skjöta aftur

Tú hefur ekki bara tvey kettulív upp á samvitskuna. Nógv annað hefur tú dripið, og nógv tár eru runnin av tínum ávum.

Nýkomið

í ferðsluna,
eitt lítið barn sum eg,
má líta á at tit vaksnu
trygja mín skúlaveg

Men eitt skalt tú vita,
og tað er, at tú eggjar
børnunum at gera tað
sama ímóti tær.

E. M. D.
Sørvágur

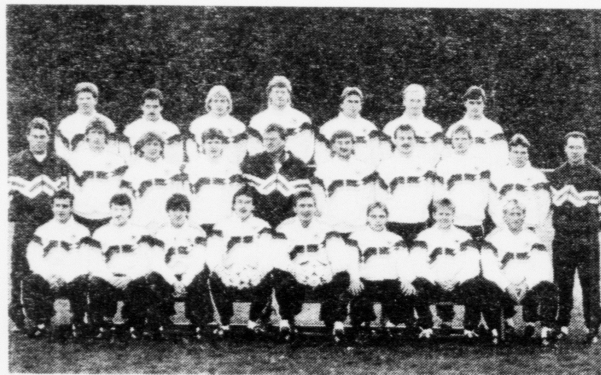
HM-TILBOÐ

*Every game — every goal — every minute
— we won't miss a kick . . .*

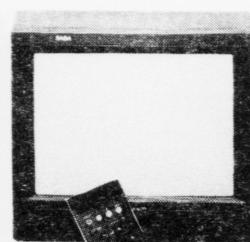
Meðan HM er, ber ikki til at síggja fótbólt og Dag og Viku samstundis.

Vit hava loysnina

Verandi kundar kunnu í hesum tíðarskeiði gera nýggjan leigusáttmála um sjónvarp no. 2 fyri 2/3 av vanligari leigu.

Týsk styrki . . .

SABA®

... — Týsk dygd

»Ma ma ma má á á á á à á á |«

»Gott kvøld — her eru vit
við Degi og Viku«

DER VIDEO
HI-FI-TV
Niels Finsensgøta 12 - Tlf. 151 32
hefur sjónvörp til leigu